

Насловна страна

Дан речних јединица и Речне флотиле

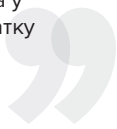
Фото: Јово Мамула

| 4 |

У фокусу ПОВРАТАК ФРАНЦУСКЕ ВОЈНЕ ИНДУСТРИЈЕ У СРБИЈУ

Током посете француског председника Емануела Макрона Србији, међу 22 документа потписано је и пет значајних споразума у области одбране, који сведоче о повратку француске одбрамбене технологије на подручје Балкана

Магазин Министарства одбране и Војске Србије „Одбрана” наставља традицију „Ратника”, првог војног листа у Србији, који је изашао 24. јануара 1879.

Издавач

Медија центар „ОДБРАНА”
Београд, Браће Југовића 19
medijacentar@mod.gov.rs

Директор

Стевица С. Карапанџин, пуковник

Главни и одговорни уредник
Драгана Марковић

Извршни уредник
Владимир Вјештић

Уредници

Мира Шведић, Душан Глишић

Новинар

Мартина Новак

Сарадници у броју

др Зоран Миладиновић, Милосав Ц. Ђорђевић,
Катарина Симоничић, Будимир М. Попадић,
Лола Ђорђевић, Игор Салингер

Дизајнер

Оливера Синадиновић

Фотографи

Горан Станковић (уредник), Даримир Банда,
Јово Мамула, Душка Стефановић

Језички редактори

мр Наташа Николић, Слађана Мирчевски

Коректор

Слађана Грба

Секретар редакције

Татјана Шуџин

Телефони

Директор 3241-258; 23-809
Главни и одговорни уредник 3349-489;
Секретар редакције 3201-809; 23-079
Графичка припрема 3240-019; 23-583
Маркетинг 3201-728; 23-728; 3349-536
Продаја 3201-810; 3241-254; 23-810
Телефакс 3241-258

Адреса

11000 Београд, Браће Југовића 19
odbrana@mod.gov.rs, redakcija@odbrana.mod.gov.rs
www.odbrana.mod.gov.rs

Жиро-рачун

840-312849-56 МЦ „Одбрана”

Претплата

Анжелика Стојанов
pretplata@odbrana.mod.gov.rs
Претплата 3241-009; 3201-995; 23-995

За припаднике МО и Војске Србије преко РСД месечно 80 динара. За претплатнике преко Банка Поштанска штедионица месечно 90 динара.

Штампа „ПОЛИТИКА” АД, Београд
ISSN 1452-2160, COBISS.SR-ID 125540364

Магазин излази месечно

У фокусу

- 6 | Међународна активност начелника Генералштаба Војске Србије Допринос миру
- 7 | Стигли су први БРДМ-2МС

Стајна тачка

- 8 | Војна сарадња Француске и Србије Од Мондена до мистрала

Разговор с поводом

- 15 | Петер Хандке Животи који се нису догодили

Систем

- 18 | Вежба специјалних јединица ВС и Оружаних снага Републике Грчке Десант изнад Шуматовачког поља
- 23 | Артиљерац који је победио ватру
- 24 | Међународне војне игре У друштву најбољих
- 26 | У сусрет Дану Војног музеја Храм идентитета
- 30 | Командант Речне флотиле, капетан бојног брода Андрија Андрић Пловити се мора

Техника

- 35 | Осврт на „Партнер 2019” Примат артиљерије и точкаша

Глобално

- 48 | Ексклузивно Земља безакоња
- 52 | У посети Гарди Уједињеног краљевства Најбољи од најбољих

Култура

- 58 | Са сета пете сезоне серије „Војна академија” И даље „јуримо” за својим сном

Савети са ВМА

- 64 | Правила добре исхране

Спорт

- 67 | Војни кошаркашки клуб „Маринос” Кош за српску војску

Историја

- 69 | Живојин Мишић српски војвода

Огласи

- 70 | Сервисне информације, конкурси

„Одбрана” је члан Европског удружења војних новинара

Пишу за „Одбрану”

Кристер Карпхамер
аутор књиге „Земља безакоња”

Др Александра Колаковић
научни сарадник
Институт за политичке студије

Проф. др сц. мед.
Соња Радаковић
начелник
Сектора за превентивну
медицину ВМА

Потпуковник доцент
др Далибор Денда
Институт за
стратегијска
истраживања

О ВРЛИНИ НА ПРИМЕРУ СРБА

Господина Жана Дитур, француског академика, Витеза легије части, Витеза националних заслуга и Витеза књижевности и уметности, који је деведесетих година сада већ прошлог века прилично ускомешао француску јавност беседом у Француској академији о врлини на примеру Срба, имала сам задовољство да сретнем у Паризу и да разговарам са њим. Припремајући августовски број „Одбране” за штампу одлучили смо да тексту о посети председника Републике Француске Емануела Макрона Србији у *Сјајној џачки* додамо и текст о француско-српским војним односима, омеђеним 180 година дугом традицијом. Свему томе посебан код за разумевање додају речи француског академика, једног од оних интелектуалаца који су „сами собом” изборили право да гласно говоре оно што мисле.

„Моје идеје нису политичке природе већ етичке. То је управо оно што ме је упутило Србима, што ме је натерало да им се приклоним. Увек сам сматрао Србе људима који су ми изузетно блиски, браћом по оружју. Они су то били и за мог оца, који ми је ту идеју усадио у свест. Јер, од тренутка када су Србе почели прогањати сви, као што их и данас прогањају, помислио сам да су највероватније Срби у праву. Чак и да нисам убеђен да су у праву, сама чињеница да су сви против њих просто ме уверава да је право на њиховој страни. Знаш да су Срби непокориви, често су други желели да их потчине, неки су у томе и успевали, али су се Срби увек ослобађали захваљујући својој енергији, снази, патриотизму, а посебно својој истрајности. Срби имају невероватну снагу у жељи да истрају у свом бићу, они једноставно не желе да буду ништа друго осим – Срби, у чему имају право и због чега заслужују поштовање.

Испричаћу Вам једну врло стару причу о светом Лују од Гонзага, из времена када је он био млади семинариста. Док је био занет неком игром лоптом, другови су га питали шта би учинио када би знао да ће

за неколико минута наступити смак света. Одговорио је да би једноставно наставио игру. Када би се Србима рекло да су тра неће бити Србије, претпостављам да би је бранили колико могу и умрли заједно са њом. Сада је на снази америчка хегемонија, коју већина људи опонаша. Међутим, мислим да је и то пролазно. Између Срба и Француза постоји једно дубоко и давнашње историјско сагласје, које се не може довести у питање. Проблем је у добровољној колонизацији, треба одбити колонизацију. Постоји стари закон физике, а то је отпор средине – ту се јављају комешања на површини, а у дубини ствари остају оно што су одувек биле. Стари народи, као што су то француски и српски, само на површини могу изгледати попут Американаца. То је у моди и ту не постоји ништа друго осим помодарства. Европа је била успавана педесет година, мировала је као успавана лепотица. Са тим је завршено, Европа се буди и чини ми се да ће поново постати неко. Зато верујем, мада треба имати стрпљења јер се историја споро ствара, да ће се Европа пробудити. Додао бих да ће у тој пробуденој Европи Србија наћи своје место.”

Да је истрајавање на сопственом бићу за српски народ често у историји било повезано са великим страдањем, сведочи још један француски писац.

„Постаје неопходно скренути пажњу европских влада на једну наоко тако ситну чињеницу коју владе као да не примећују. Чињеница је ова: убијају један народ. Где то? У Европи. Има ли сведока? Један сведок – цео свет. Да ли владе то виде? Не... Отуда оно што се чини по Србији... Где је свему томе крај? Када ће се окончати страдање те мале херојске нације?” – записао је Виктор Иго 1876. године.

И заиста, као у огледалу, огледамо се у сопственој прошлости. Понекад превише слепи или скромни да препознамо праве обресе, лепоту, свежину и посебност лица које је пред нама.!

Драгана Марковић

И заиста, као у огледалу, огледамо се у сопственој прошлости. Понекад превише слепи или скромни да препознамо праве обресе, лепоту, свежину и посебност лица које је пред нама.